บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 609 คน และได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 245 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการศึกษา ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ภาควิชา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบันเป็นส่วนมาก อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ ประสบการณ์การเป็นผู้นำหรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (ตารางที่ 2-18)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (ตารางที่ 19-29)

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (ตารางที่ 30-115)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัยและคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ตารางที่ 116 - 117)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 245 คน และสุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควต้า (Quota Sampling) ซึ่งสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี และได้จำแนกรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	93	38
หญิง	152	62
รวม	245	100

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 38 และเป็นเพศหญิงจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 62

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18	13	5.3
19	48	19.6
20	57	23.3
21	53	21.6
22	69	28.2
23	5	2.0
รวม	**245**	**100**

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุ 22 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมาคือ อายุ 20 ปี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ลำดับถัดมาคือ อายุ 21 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	63	25.7
2	58	23.7
3	58	23.7
4	66	26.9
รวม	**245**	**100**

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มากที่สุด โดยมีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 น้อยสุด โดยมีจำนวนชั้นปีละ 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแขนงวิชา

แขนงวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	85	34.7
การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	42	17.1
การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	50	20.4
สื่อสารการแสดง	25	10.2
สื่อใหม่	43	17.6
รวม	**245**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างศึกษาในแขนงวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มากที่สุด โดยมีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 รองลงมาคือการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 ลำดับถัดมาคือ สื่อใหม่ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
น้อยกว่า 2.00	6	2.4	3.40	0.97
2.00 - 2.49	39	15.9		
2.50 - 2.99	80	32.7		
3.00 - 3.49	91	37.2		
3.50 ขึ้นไป	29	11.8		
รวม	**245**	**100**		

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดอยู่ในช่วง 3.00 - 3.49 มากที่สุด จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ ช่วง 2.50 - 2.99 จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 2.00 - 2.49 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
น้อยกว่า 2.00	7	2.9	3.17	0.88
2.00 - 2.49	42	17.1		
2.50 - 2.99	115	46.9		
3.00 - 3.49	65	26.5		
3.50 ขึ้นไป	16	6.6		
รวม	**245**	**100**		

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.50 - 2.99 มากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมาคือ ช่วง 3.00 - 3.49 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 2.00 - 2.49 จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

ลำดับการเป็นบุตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลูกคนโต	77	31.4
ลูกคนกลาง	12	4.9
ลูกคนเล็ก	104	42.5
ลูกคนเดียว	52	21.2
รวม	**245**	**100**

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นลูกคนเล็ก โดยมีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาเป็นลูกคนโตซึ่งมีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 ลำดับถัดมาเป็นลูกคนเดียว จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 และลูกคนกลางจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่อาศัยด้วยเป็นส่วนใหญ่

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดาและมารดา	125	51.0
ญาติพี่น้อง	16	6.5
เฉพาะบิดา	8	3.3
เฉพาะมารดา	27	11.0
เพื่อน	40	16.4
อยู่คนเดียว	29	11.8
รวม	**245**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด โดยมีจำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อนจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 ลำดับถัดมาอาศัยอยู่คนเดียวจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	179	73.0
แยกกันอยู่	45	18.4
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	21	8.6
รวม	**245**	**100**

จากตารางที่ 10 พบว่าสถานภาพของบิดา/มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมาคือ แยกกันอยู่จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และบิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	50	20.4
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	7.3
พนักงานบริษัทเอกชน	21	8.7
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	88	35.9
เกษตรกร	13	5.3
รับจ้าง	26	10.6
พ่อบ้าน/ว่างงาน	5	2.0
อื่นๆ	24	9.8
รวม	**245**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด โดยมีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาคืออาชีพข้าราชการมีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 ลำดับถัดมาคือ อาชีพรับจ้างมีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	47	19.2
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	2.0
พนักงานบริษัทเอกชน	14	5.7
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	41.2
เกษตรกร	7	2.9
รับจ้าง	29	11.8
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	13.5
อื่นๆ	9	3.7
รวม	**245**	**100**

จากตารางที่ 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีมารดาประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด โดยมีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาคืออาชีพข้าราชการมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 ลำดับถัดมาคือ อาชีพแม่บ้าน/ว่างงานมีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0 - 4 คน	112	45.7
5 - 9 คน	78	31.9
10 คน ขึ้นไป	55	22.4
รวม	**245**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0 – 4 คน จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาคือมีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 - 9 คน จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 ลำดับถัดมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 10 คนขึ้นไปจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยทำ	83	33.9
ไม่เคยทำ	162	66.1
รวม	**245**	**100**

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1 และเคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	114	46.5
ไม่เคย	131	53.5
รวม	**245**	**100**

จากตารางที่ 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 และเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	211	86.1
ไม่เคย	34	13.9
รวม	**245**	**100**

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 86.1 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	1.6
ไม่เต็มใจ	3	1.2
เฉยๆ	57	23.3
เต็มใจ	123	50.2
เต็มใจอย่างยิ่ง	58	23.7
รวม	**245**	**100**

จากตารางที่ 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมในระดับเต็มใจจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 รองลงมาคือระดับเต็มใจอย่างยิ่งจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 ลำดับถัดมาคือระดับเฉยๆจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	83	33.9
ไม่เคย	162	66.1
รวม	**245**	**100**

จากตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยมีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 66.1 และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 33.9

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 ข้อมูลค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ตารางที่ 19 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	**ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)**						**S.D.**	**ค่าเฉลี่ย (แปลผล)**
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น	2 (0.8)	1 (0.4)	9 (3.7)	113 (46.1)	92 (37.6)	28 (11.4)	0.82	4.53 (มาก)
ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน	1 (0.4)	1 (0.4)	13 (5.3)	69 (28.2)	111 (45.3)	50 (20.4)	0.87	4.79 (มาก)
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง	7 (2.9)	28 (11.4)	71 (29.0)	91 (37.1)	37 (15.1)	11 (4.5)	1.09	3.64 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								**4.32 (ค่อนข้างมาก)**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยการเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพัน และอุปนิสัยย่อยการแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 และ 4.53 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลังมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64

ตารางที่ 20 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	3 (1.2)	9 (3.7)	54 (22.0)	104 (42.4)	60 (24.5)	15 (6.1)	0.98	4.04 (ค่อนข้างมาก)
เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้	1 (0.4)	4 (1.6)	30 (12.2)	91 (37.1)	92 (37.6)	27 (11.0)	0.92	4.43 (มาก)
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ	2 (0.8)	6 (2.4)	14 (5.7)	99 (40.4)	89 (36.3)	35 (14.3)	0.94	4.52 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								**4.32 (ค่อนข้างมาก)**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพและอุปนิสัยย่อยเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และ 4.43 ตามลำดับส่วนอุปนิสัยย่อยฉันสามารถให้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิตการงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 21 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	**ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)**						**S.D.**	**ค่าเฉลี่ย (แปลผล)**
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้	3 (1.2)	8 (3.3)	27 (11.0)	90 (36.7)	80 (32.7)	37 (15.1)	1.05	4.42 (มาก)
ฉันทุ่มเทความสามารถในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้	1 (0.4)	4 (1.6)	21 (8.6)	99 (40.4)	79 (32.2)	41 (16.7)	0.95	4.53 (มาก)
ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	1 (0.4)	4 (1.6)	23 (9.4)	104 (42.4)	86 (35.1)	27 (11.0)	0.89	4.43 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								**4.45 (มาก)**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันทุ่มเทความสามารถในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ อุปนิสัยย่อยฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้างและอุปนิสัยย่อยฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 4.43 และ 4.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	**ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)**						**S.D.**	**ค่าเฉลี่ย (แปลผล)**
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต	4 (1.6)	13 (5.3)	23 (9.4)	80 (32.7)	77 (31.4)	48 (19.6)	1.16	4.46 (มาก)
ฉันจัดการและตระเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน	5 (2.0)	8 (3.3)	62 (25.3)	95 (38.8)	58 (23.7)	17 (6.9)	1.04	4.00 (ค่อนข้างมาก)
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ	11 (4.5)	27 (11.0)	74 (30.2)	84 (34.3)	38 (15.5)	11 (4.5)	1.14	3.59 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								**4.01 (ค่อนข้างมาก)**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิตมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 อุปนิสัยย่อยฉันจัดการและตระเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน และอุปนิสัยย่อยฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการอะไรให้สำเร็จมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และ 3.59 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 23 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	**ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)**						**S.D.**	**ค่าเฉลี่ย (แปลผล)**
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)	5 (2.0)	30 (12.2)	94 (38.4)	79 (32.2)	33 (13.5)	4 (1.6)	0.99	3.48 (ค่อนข้างน้อย)
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน	5 (2.0)	14 (5.7)	73 (29.8)	102 (41.6)	35 (14.3)	16 (6.5)	1.03	3.80 (ค่อนข้างมาก)
สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต	2 (0.8)	12 (4.9)	40 (16.3)	102 (41.6)	56 (22.9)	33 (13.5)	1.07	4.21 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								**3.82 (ค่อนข้างมาก)**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ซึ่งในส่วนอุปนิสัยย่อยสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต และอุปนิสัยย่อยฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และ 3.80 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ) มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 24 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	**ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)**						**S.D.**	**ค่าเฉลี่ย (แปลผล)**
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของฉันเอง	3 (1.2)	10 (4.1)	48 (19.6)	103 (42.0)	67 (27.3)	14 (5.7)	0.98	4.07 (ค่อนข้างมาก)
ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น	1 (0.4)	2 (0.8)	11 (4.5)	86 (35.1)	113 (46.1)	32 (13.1)	0.82	4.65 (มาก)
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์	2 (0.8)	5 (2.0)	19 (7.8)	107 (43.7)	80 (32.7)	32 (13.1)	0.94	4.44 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								**4.38 (มาก)**

จากตารางที่ 24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และ 4.44 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของฉันเองมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 25 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	**ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)**						**S.D.**	**ค่าเฉลี่ย (แปลผล)**
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น	3 (1.2)	3 (1.2)	42 (17.1)	64 (26.1)	72 (29.4)	61 (24.9)	1.14	4.56 (มาก)
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น	1 (0.4)	2 (0.8)	11 (4.5)	81 (33.1)	105 (42.9)	45 (18.4)	0.87	4.72 (มาก)
เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น	1 (0.4)	1 (0.4)	24 (9.8)	84 (34.3)	95 (38.8)	40 (16.3)	0.91	4.62 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								**4.62 (มาก)**

จากตารางที่ 25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น อุปนิสัยย่อยเวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูดไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น และอุปนิสัยย่อยฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 4.62 และ 4.56 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 26 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	**ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)**						**S.D.**	**ค่าเฉลี่ย (แปลผล)**
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น	1 (0.4)	6 (2.4)	30 (12.2)	97 (39.6)	85 (34.7)	26 (10.6)	0.94	4.38 (มาก)
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า	1 (0.4)	6 (2.4)	51 (20.8)	115 (46.9)	51 (20.8)	21 (8.6)	0.94	4.11 (ค่อนข้างมาก)
ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	3 (1.2)	10 (4.1)	52 (21.2)	98 (40.0)	67 (27.3)	15 (6.1)	1.00	4.07 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								**4.25 (ค่อนข้างมาก)**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 26 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า และอุปนิสัยย่อยฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และ 4.07 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 27 จำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	**ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)**						**S.D.**	**ค่าเฉลี่ย (แปลผล)**
	น้อยที่สุด	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ค่อนข้างมาก	มาก	มากที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางการและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน	1 (0.4)	9 (3.7)	34 (13.9)	95 (38.8)	69 (28.2)	37 (15.1)	1.04	4.36 (มาก)
ฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2 (0.8)	4 (1.6)	21 (8.6)	74 (30.2)	99 (40.4)	45 (18.4)	0.98	4.63 (มาก)
ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต	2 (0.8)	4 (1.6)	16 (6.5)	66 (26.9)	89 (36.3)	68 (27.8)	10.2	4.80 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								**4.59 (มาก)**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 27 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต อุปนิสัยย่อยฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉันมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 4.63 และ 4.36 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 สรุปค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

กลุ่มอุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตน	4.22	ค่อนข้างมาก
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม	4.46	มาก
ภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรง ประสิทธิผลยิ่ง	4.30	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ 28 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ส่วนภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งและกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมีระดับอุปนิสัยค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และ 4.22 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 29 สรุปค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และอุปนิสัย 7 ประการของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แยกแสดงรายอุปนิสัย

อุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	4.32	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต	4.32	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	4.45	มาก
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	4.01	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	3.82	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	4.38	มาก
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่นก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา	4.62	มาก
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	4.25	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	4.59	มาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่นก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 4.59 4.45 และ 4.38 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 4.32 4.25 4.01 และ 3.82 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 30 เลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	**B**	**C**	**D**	**E**
เพศ	1	2	3	4	5
ช่วงอายุ	6	7	8	9	10
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	11	12	13	14	15
แขนงวิชา	16	17	18	19	20
ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	21	22	23	24	25
ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม	26	27	28	29	30
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	31	32	33	34	35
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	36	37	38	39	40
สถานภาพของบิดา/มารดา	41	42	43	44	45
อาชีพของบิดา	46	47	48	49	50
อาชีพของมารดา	51	52	53	54	55
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	56	57	58	59	60
ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	61	62	63	64	65
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	66	67	68	69	70
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	71	72	73	74	75
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้	76	77	78	79	80
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	81	82	83	84	85

หมายเหตุ A คือ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

B คือ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 1

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 31ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามเพศ

31ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	93	4.25	0.635	0.065
หญิง	152	4.35	0.647	0.052

31ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.038	.845	-1.243	243	.215

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 31 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .845 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .215 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 32ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเพศ

32ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	93	4.31	0.783	0.081
หญิง	152	4.33	0.737	0.059

32ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.816	.367	-0.202	243	.840

จากตารางที่ 32 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .367 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .840 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 33ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามเพศ

33ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	93	4.29	0.652	0.067
หญิง	152	4.18	0.621	0.050

33ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.816	.179	1.365	243	.173

จากตารางที่ 33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .179 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .173 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 4

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1: นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 34ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเพศ

34ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	93	4.40	0.587	0.060
หญิง	152	4.50	0.709	0.057

34ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.010	.922	-1.092	243	.276

จากตารางที่ 34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .922 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .276 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 5

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 35ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามเพศ

35ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	93	4.32	0.564	0.058
หญิง	152	4.30	0.588	0.047

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

35ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.217	.271	0.254	243	.800

จากตารางที่ 35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่าเพศหญิง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .271 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .800 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 36ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามอายุ

36ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	61	4.37	0.681	0.087
20 ปี	57	4.43	0.604	0.080
21 ปี	53	4.18	0.652	0.089
22 ปี	69	4.29	0.619	0.074
23 ปีขึ้นไป	5	4.06	0.722	0.323

36ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.087	4	240	.987

36ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.369	4	0.592	1.440	.221
ภายในกลุ่ม	98.697	240	0.411		
รวม	101.066	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่าSig. เท่ากับ .987 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .221 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 37ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอายุ

37ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	61	4.31	0.796	0.102
20 ปี	57	4.42	0.683	0.090
21 ปี	53	4.25	0.848	0.116
22 ปี	69	4.33	0.707	0.085
23 ปีขึ้นไป	5	4.00	0.623	0.278

37ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.457	4	240	.767

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

37ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.366	4	0.341	0.597	.665
ภายในกลุ่ม	137.294	240	0.572		
รวม	138.659	244			

จากตารางที่ 37 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .767 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .665 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 38ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามอายุ

38ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	61	4.26	0.589	0.075
20 ปี	57	4.21	0.637	0.084
21 ปี	53	4.20	0.730	0.100
22 ปี	69	4.23	0.606	0.072
23 ปีขึ้นไป	5	3.93	0.607	0.271

38ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.199	4	240	.939

38ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.551	4	0.138	0.338	.852
ภายในกลุ่ม	97.743	240	0.407		
รวม	98.295	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 38 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .939 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .852 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 39ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอายุ

39ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	61	4.44	0.614	0.078
20 ปี	57	4.59	0.543	0.072
21 ปี	53	4.35	0.944	0.129
22 ปี	69	4.46	0.523	0.063
23 ปีขึ้นไป	5	4.46	0.765	0.342

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

39ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.835	4	240	.504

39ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.641	4	0.410	0.924	.451
ภายในกลุ่ม	106.578	240	0.444		
รวม	108.219	244			

จากตารางที่ 39 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .504 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .451 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 40ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามอายุ

40ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	61	4.31	0.565	0.072
20 ปี	57	4.36	0.530	0.070
21 ปี	53	4.25	0.743	0.102
22 ปี	69	4.31	0.492	0.059
23 ปีขึ้นไป	5	4.11	0.486	0.217

40ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.959	4	240	.431

40ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.550	4	0.138	0.407	.803
ภายในกลุ่ม	81.090	240	0.338		
รวม	81.640	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 40 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .431 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .803 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า

นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 41ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามชั้นปี

41ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	63	4.39	0.709	0.089
ปีที่ 2	58	4.49	0.496	0.065
ปีที่ 3	58	4.10	0.652	0.085
ปีที่ 4	66	4.28	0.640	0.078

41ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.751	3	241	.157

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

41ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.871	3	1.624	4.068	.008
ภายในกลุ่ม	96.194	241	0.399		
รวม	101.066	244			

41ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ชั้นปีที่กำลังศึกษา (I)	ชั้นปีที่กำลังศึกษา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ปีที่ 1	ปีที่ 2	-0.102	0.144	.850
	ปีที่ 3	0.288	0.114	.102
	ปีที่ 4	0.103	0.111	.833
ปีที่ 2	ปีที่ 1	0.102	0.114	.850
	ปีที่ 3	0.390	0.117	.012*
	ปีที่ 4	0.206	0.113	.351
ปีที่ 3	ปีที่ 1	-0.288	0.114	.102
	ปีที่ 2	-0.390	0.117	.012*
	ปีที่ 4	-0.184	0.113	.454
ปีที่ 4	ปีที่ 1	-0.103	0.111	.833
	ปีที่ 2	-0.206	0.113	.351
	ปีที่ 3	0.184	0.113	.454

จากตารางที่ 41 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .157 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3

สมมติฐานที่ 12

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 42ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามชั้นปี

42ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	63	4.38	0.812	0.102
ปีที่ 2	58	4.42	0.700	0.919
ปีที่ 3	58	4.17	0.800	0.105
ปีที่ 4	66	4.32	0.691	0.085

42ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.823	3	241	.483

42ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.168	3	0.723	1.276	.283
ภายในกลุ่ม	136.491	241	0.566		
รวม	138.659	244			

จากตารางที่ 42 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .483 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .283 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 13

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 43ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามชั้นปี

43ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	63	4.31	0.635	0.080
ปีที่ 2	58	4.21	0.579	0.076
ปีที่ 3	58	4.15	0.709	0.093
ปีที่ 4	66	4.19	0.614	0.075

43ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.150	3	241	.929

43ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.842	3	0.281	0.694	.557
ภายในกลุ่ม	97.453	241	0.404		
รวม	98.295	244			

จากตารางที่ 43 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .929 ซึ่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

มากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .557 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 44ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามชั้นปี

44ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	63	4.47	0.612	0.077
ปีที่ 2	58	4.54	0.558	0.073
ปีที่ 3	58	4.41	0.922	0.121
ปีที่ 4	66	4.43	0.526	0.064

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

44ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.593	3	241	.620

44ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.590	3	0.197	0.440	.724
ภายในกลุ่ม	107.629	241	0.447		
รวม	18.219	244			

จากตารางที่ 44 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .620 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .724 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 15

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 45ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามชั้นปี

45ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	63	4.36	0.585	0.073
ปีที่ 2	58	4.33	0.503	0.066
ปีที่ 3	58	4.25	0.725	0.095
ปีที่ 4	66	4.27	0.427	0.059

45ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.906	3	241	.439

45ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.476	3	0.159	0.471	.703
ภายในกลุ่ม	81.164	241	0.337		
รวม	81.640	244			

จากตารางที่ 45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .439 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .703 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 46ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามแขนงวิชา

46ก ค่าทางสถิติทั่วไป

แขนงวิชา	**จำนวน (คน)**	**ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน**
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	85	4.23	0.687	0.074
การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	42	4.39	0.612	0.094
การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	50	4.42	0.597	0.084
สื่อสารการแสดง	25	4.37	0.603	0.120
สื่อใหม่	43	4.25	0.658	0.100

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

46ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.543	4	240	.704

46ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.551	4	0.388	0.935	.444
ภายในกลุ่ม	99.515	240	0.415		
รวม	101.066	244			

จากตารางที่ 46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแขนงวิชาการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแขนงวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .704 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .444 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 47ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามแขนงวิชา

47ก ค่าทางสถิติทั่วไป

แขนงวิชา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	85	4.26	0.757	0.082
การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	42	4.12	0.717	0.110
การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	50	4.70	0.680	0.096
สื่อสารการแสดง	25	4.20	0.732	0.146
สื่อใหม่	43	4.28	0.761	0.116

47ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.244	4	240	.913

47ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.419	4	2.355	4.373	.002
ภายในกลุ่ม	129.241	240	0.539		
รวม	138.659	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

47ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

แขนงวิชา (I)	**แขนงวิชา (J)**	**ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)**	**ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน**	**Sig.**
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.139	0.138	.907
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.433	0.130	.029*
	สื่อสารการแสดง	-0.666	0.166	.997
	สื่อใหม่	-0.020	0.137	1.00
การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	-0.139	0.138	.907
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.573	0.153	.009*
	สื่อสารการแสดง	-0.073	0.185	.997
	สื่อใหม่	-0.159	0.159	.908
การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	0.433	0.130	.029*
	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.573	0.153	.009*
	สื่อสารการแสดง	0.500	0.179	.105
	สื่อใหม่	0.413	0.152	.123
สื่อสารการแสดง	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	-0.066	0.166	.997
	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.073	0.185	.997
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.500	0.179	.105
	สื่อใหม่	-0.868	0.184	.994

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

47ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe) (ต่อ)

แขนงวิชา (I)	แขนงวิชา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
สื่อใหม่	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	0.050	0.137	1.00
	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.159	0.159	.908
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.413	0.152	.123
	สื่อสารการแสดง	0.086	0.184	.994

จากตารางที่ 47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแขนงวิชาการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแขนงวิชาการหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .913 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่ศึกษาในแขนงวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์กับนักศึกษาที่ศึกษาในแขนงวิชาการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา และนักศึกษาที่ศึกษาในแขนงวิชาการหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์กับนักศึกษาที่ศึกษาในแขนงวิชาการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 18

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 48ก-จ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามแขนงวิชา

48ก ค่าทางสถิติทั่วไป

แขนงวิชา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	85	4.18	0.710	0.077
การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	42	4.11	0.453	0.069
การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	50	4.50	0.579	0.082
สื่อสารการแสดง	25	4.13	0.643	0.128
สื่อใหม่	43	4.13	0.616	0.094

48ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.209	4	240	.308

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

48ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.031	4	1.258	3.237	0.013
ภายในกลุ่ม	93.263	240	0.389		
รวม	98.295	244			

48ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

แขนงวิชา (I)	แขนงวิชา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.076	0.117	.981
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.314	0.111	.095
	สื่อสารการแสดง	0.050	0.141	.998
	สื่อใหม่	.051	.116	.995
การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	-0.076	0.117	.981
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.390	0.130	.065
	สื่อสารการแสดง	-0.025	0.157	1.00
	สื่อใหม่	-0.024	0.135	1.00
การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	0.314	0.111	.095
	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.390	0.130	.065
	สื่อสารการแสดง	0.365	0.152	.225
	สื่อใหม่	0.366	0.129	.096

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

48ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe) (ต่อ)

แขนงวิชา (I)	แขนงวิชา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
สื่อสารการแสดง	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	-0.050	0.141	.998
	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.025	0.157	1.00
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.365	0.152	.225
	สื่อใหม่	0.001	0.156	1.00
สื่อใหม่	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	-0.051	0.116	.995
	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.024	0.135	1.00
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.366	0.129	.096
	สื่อสารการแสดง	-0.001	0.156	1.00

48จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

แขนงวิชา (I)	แขนงวิชา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.076	0.117	.518
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.314	0.111	.005*
	สื่อสารการแสดง	0.050	0.141	.722
	สื่อใหม่	.051	.116	.659

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

48จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD) (ต่อ)

แขนงวิชา (I)	แขนงวิชา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	-0.076	0.117	.518
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.390	0.130	.003*
	สื่อสารการแสดง	-0.025	0.157	.871
	สื่อใหม่	-0.024	0.135	.856
การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	0.314	0.111	.005*
	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.390	0.130	.003*
	สื่อสารการแสดง	0.365	0.152	.018*
	สื่อใหม่	0.366	0.129	.005*
สื่อสารการแสดง	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	-0.050	0.141	.722
	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.025	0.157	.871
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.365	0.152	.018*
	สื่อใหม่	0.001	0.156	.995
สื่อใหม่	วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	-0.051	0.116	.659
	การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	0.024	0.135	.856
	การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	-0.366	0.129	.005*
	สื่อสารการแสดง	-0.001	0.156	.995

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 48 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแขนงวิชาการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแขนงวิชาการหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .308 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ พบว่า ไม่มีการเปรียบเทียบใด ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพิ่มโดยวิธี LSD ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ คือ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์กับการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์กับการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา การประชาสัมพันธ์และการโฆษณากับสื่อสารการแสดง การประชาสัมพันธ์และการโฆษณากับสื่อใหม่

สมมติฐานที่ 19

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 49ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามแขนงวิชา

49ก ค่าทางสถิติทั่วไป

แขนงวิชา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	85	4.47	0.656	0.071
การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	42	4.46	0.901	0.139
การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	50	4.57	0.592	0.083
สื่อสารการแสดง	25	4.46	0.564	0.083
สื่อใหม่	43	4.33	0.665	0.042

49ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.403	4	240	.806

49ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.299	4	0.325	0.729	.573
ภายในกลุ่ม	106.920	240	0.445		
รวม	108.219	244			

จากตารางที่ 49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแขนงวิชาการประชาสัมพันธ์และการโฆษณามีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาแขนงวิชาสื่อใหม่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .806 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0'

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .573 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 50ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งจำแนกตามแขนงวิชา

50ก ค่าทางสถิติทั่วไป

แขนงวิชา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	85	4.28	0.609	0.066
การหนังสือพิมพ์และสื่อสิ่งพิมพ์	42	4.26	0.598	0.092
การประชาสัมพันธ์และการโฆษณา	50	4.50	0.539	0.076
สื่อสารการแสดง	25	4.25	0.544	0.108
สื่อใหม่	43	4.19	0.528	0.080

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

50ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.139	4	240	.968

50ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.630	4	0.657	1.997	.096
ภายในกลุ่ม	79.010	240	0.329		
รวม	81.640	244			

จากตารางที่ 50 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในแขนงวิชา การประชาสัมพันธ์และการโฆษณามีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และศึกษาในแขนงวิชาสื่อใหม่ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .968 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .096 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ศึกษาในแขนงวิชาที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 21

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 51ก-จ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

51ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	6	4.77	0.688	0.281
2.00 - 2.49	39	4.28	0.711	0.113
2.50 - 2.99	80	4.24	0.638	0.071
3.00 - 3.49	91	4.27	0.603	0.063
3.50 ขึ้นไป	29	4.62	0.595	0.110

51ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.450	4	240	.773

51ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.562	4	1.141	2.836	.025
ภายในกลุ่ม	96.504	240	0.402		
รวม	101.066	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

51ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 - 2.49	0.495	0.278	.530
	2.50 - 2.99	0.531	0.268	.418
	3.00 - 3.49	0.503	0.267	.473
	3.50 ขึ้นไป	0.157	0.284	.989
2.00 - 2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.495	0.278	.530
	2.50 - 2.99	0.036	0.123	.999
	3.00 - 3.49	0.007	0.121	1.000
	3.50 ขึ้นไป	-0.338	0.155	.318
2.50 - 2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.531	0.268	.418
	2.00 - 2.49	-0.036	0.123	.999
	3.00 - 3.49	-0.028	0.097	.999
	3.50 ขึ้นไป	-0.374	0.137	.118
3.00 - 3.49	น้อยกว่า 2.00	-0.503	0.267	.473
	2.00 - 2.49	-0.007	0.121	1.000
	2.50 - 2.99	0.028	0.097	.999
	3.50 ขึ้นไป	-0.345	0.135	.166
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	-0.157	0.284	.989
	2.00 - 2.49	0.338	0.155	.318
	2.50 - 2.99	0.374	0.137	.118
	3.00 - 3.49	0.345	0.135	.166

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

51จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 - 2.49	0.495	0.278	.076
	2.50 - 2.99	0.531	0.268	.049*
	3.00 - 3.49	0.503	0.267	.061
	3.50 ขึ้นไป	0.157	0.284	.581
2.00 - 2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.495	0.278	.076
	2.50 - 2.99	0.036	0.123	.770
	3.00 - 3.49	0.007	0.121	.952
	3.50 ขึ้นไป	-0.338	0.155	.030*
2.50 - 2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.531	0.268	.049*
	2.00 - 2.49	-0.036	0.123	.770
	3.00 - 3.49	-0.028	0.097	.767
	3.50 ขึ้นไป	-0.374	0.137	.007*
3.00 - 3.49	น้อยกว่า 2.00	-0.503	0.267	.061
	2.00 - 2.49	-0.007	0.121	.952
	2.50 - 2.99	0.028	0.097	.767
	3.50 ขึ้นไป	-0.345	0.135	.011*
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	-0.157	0.284	.581
	2.00 - 2.49	0.338	0.155	.030*
	2.50 - 2.99	0.374	0.137	.007*
	3.00 - 3.49	0.345	0.135	.011*

จากตารางที่ 51 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 - 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่าSig. เท่ากับ .773 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ พบว่า ไม่มีการเปรียบเทียบใด ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพิ่มโดยวิธี LSD ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 3.50 ขึ้นไป นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 3.50 ขึ้นไป และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.00 – 3.49 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 3.50 ขึ้นไป

สมมติฐานที่ 22

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 52ก-จ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

52ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	6	5.00	1.074	0.438
2.00 - 2.49	39	4.25	0.803	0.128
2.50 - 2.99	80	4.18	0.781	0.087
3.00 - 3.49	91	4.35	0.667	0.069
3.50 ขึ้นไป	29	4.60	0.684	0.127

52ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.294	4	240	.273

52ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.928	4	1.732	3.155	.015
ภายในกลุ่ม	131.732	240	0.549		
รวม	138.659				

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

52ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 - 2.49	0.743	0.324	.267
	2.50 - 2.99	0.816	0.313	.152
	3.00 - 3.49	0.648	0.648	.368
	3.50 ขึ้นไป	0.390	0.332	.847
2.00 - 2.49	น้อยกว่า 2.00	0.743	0.324	.267
	2.50 - 2.99	0.073	0.144	.992
	3.00 - 3.49	-0.095	0.141	.978
	3.50 ขึ้นไป	-0.352	0.181	.440
2.50 - 2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.816	0.313	.152
	2.00 - 2.49	-0.073	0.144	.992
	3.00 - 3.49	-0.168	0.113	.700
	3.50 ขึ้นไป	-0.425	0.160	.138
3.00 - 3.49	น้อยกว่า 2.00	-0.648	0.312	.368
	2.00 - 2.49	0.095	0.141	.798
	2.50 - 2.99	0.168	0.113	.700
	3.50 ขึ้นไป	-0.257	0.157	.617
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	-0.390	0.332	.847
	2.00 - 2.49	0.352	0.181	.440
	2.50 - 2.99	0.425	0.160	.138
	3.00 - 3.49	0.257	0.157	.617

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

52จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 - 2.49	0.743	0.324	.023*
	2.50 - 2.99	0.816	0.313	.010*
	3.00 - 3.49	0.648	0.648	.039*
	3.50 ขึ้นไป	0.390	0.332	.241
2.00 - 2.49	น้อยกว่า 2.00	0.743	0.324	.023*
	2.50 - 2.99	0.073	0.144	.614
	3.00 - 3.49	-0.095	0.141	.502
	3.50 ขึ้นไป	-0.352	0.181	.053
2.50 - 2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.816	0.313	.010*
	2.00 - 2.49	-0.073	0.144	.614
	3.00 - 3.49	-0.168	0.113	.140
	3.50 ขึ้นไป	-0.425	0.160	.009*
3.00 - 3.49	น้อยกว่า 2.00	-0.648	0.312	.039*
	2.00 - 2.49	0.095	0.141	.502
	2.50 - 2.99	0.168	0.113	.140
	3.50 ขึ้นไป	-0.257	0.157	.104
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	-0.390	0.332	.241
	2.00 - 2.49	0.352	0.181	.053
	2.50 - 2.99	0.425	0.160	.009*
	3.00 - 3.49	0.257	0.157	.104

จากตารางที่ 52 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 - 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .273 ซึ่งมากกว่าระดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

นัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ พบว่า ไม่มีการเปรียบเทียบใด ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพิ่มโดยวิธี LSD ซึ่งพบว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.00 – 3.49 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 3.50 ขึ้นไป

สมมติฐานที่ 23

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 53ก-จ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

53ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	6	4.88	0.670	0.273
2.00 - 2.49	39	4.12	0.622	0.099
2.50 - 2.99	80	4.13	0.672	0.075
3.00 - 3.49	91	4.22	0.584	0.061
3.50 ขึ้นไป	29	4.46	0.581	0.107

53ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.163	4	240	.957

53ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.403	4	1.351	3.490	.009
ภายในกลุ่ม	92.892	240	0.387		
รวม	98.295	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

53ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 - 2.49	0.767	0.272	.009
	2.50 - 2.99	0.757	0.263	.085
	3.00 - 3.49	0.659	0.262	.181
	3.50 ขึ้นไป	0.426	0.279	.675
2.00 - 2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.767	0.272	.099
	2.50 - 2.99	-0.009	0.121	1.000
	3.00 - 3.49	-0.108	0.119	.935
	3.50 ขึ้นไป	-0.340	0.152	.291
2.50 - 2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.757	0.263	.085
	2.00 - 2.49	0.009	0.121	1.000
	3.00 - 3.49	-0.098	0.095	.899
	3.50 ขึ้นไป	-0.331	0.134	.200
3.00 - 3.49	น้อยกว่า 2.00	-0.659	0.262	.181
	2.00 - 2.49	0.108	0.119	.935
	2.50 - 2.99	0.098	0.095	.899
	3.50 ขึ้นไป	-0.232	0.132	.546
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	-0.426	0.279	.675
	2.00 - 2.49	0.340	0.152	.291
	2.50 - 2.99	0.331	0.134	.200
	3.00 - 3.49	0.232	0.132	.546

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

53จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 - 2.49	0.767	0.272	.005*
	2.50 - 2.99	0.757	0.263	.004*
	3.00 - 3.49	0.659	0.262	.013*
	3.50 ขึ้นไป	0.426	0.279	.128
2.00 - 2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.767	0.272	.005*
	2.50 - 2.99	-0.009	0.121	.938
	3.00 - 3.49	-0.108	0.119	.365
	3.50 ขึ้นไป	-0.340	0.152	.026*
2.50 - 2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.757	0.263	.004*
	2.00 - 2.49	0.009	0.121	.938
	3.00 - 3.49	-0.098	0.095	.302
	3.50 ขึ้นไป	-0.331	0.134	.015*
3.00 - 3.49	น้อยกว่า 2.00	-0.659	0.262	.013*
	2.00 - 2.49	0.108	0.119	.365
	2.50 - 2.99	0.098	0.095	.302
	3.50 ขึ้นไป	-0.232	0.132	.081
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	-0.426	0.279	.128
	2.00 - 2.49	0.340	0.152	.026*
	2.50 - 2.99	0.331	0.134	.015*
	3.00 - 3.49	0.232	0.132	.081

จากตารางที่ 53 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .957 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ พบว่า ไม่มีการเปรียบเทียบใด ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพิ่มโดยวิธี LSD ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.00 – 3.49 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 3.50 ขึ้นไป และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 3.50 ขึ้นไป

สมมติฐานที่ 24

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 54ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

54ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	6	5.25	0.582	0.237
2.00 - 2.49	39	4.33	0.599	0.096
2.50 - 2.99	80	4.53	0.847	0.094
3.00 - 3.49	91	4.39	0.532	0.055
3.50 ขึ้นไป	29	4.51	0.436	0.081

54ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.547	4	240	.189

54ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.278	4	1.320	3.076	.017
ภายในกลุ่ม	102.941	240	0.429		
รวม	108.219	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

54ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 - 2.49	0.918	0.287	.039*
	2.50 - 2.99	0.716	0.277	.157
	3.00 - 3.49	0.854	0.276	.051
	3.50 ขึ้นไป	0.735	0.29	.183
2.00 - 2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.918	0.287	.039*
	2.50 - 2.99	-0.202	0.127	.646
	3.00 - 3.49	-0.064	0.125	.992
	3.50 ขึ้นไป	-0.183	0.160	.861
2.50 - 2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.716	0.277	.157
	2.00 - 2.49	0.202	0.127	.646
	3.00 - 3.49	0.137	0.100	.757
	3.50 ขึ้นไป	0.018	0.141	1.000
3.00 - 3.49	น้อยกว่า 2.00	-0.854	0.276	.051
	2.00 - 2.49	0.064	0.125	.992
	2.50 - 2.99	-0.137	0.100	.757
	3.50 ขึ้นไป	-0.118	0.139	.948
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	-0.735	0.293	.183
	2.00 - 2.49	0.183	0.160	.861
	2.50 - 2.99	-0.018	0.141	1.000
	3.00 - 3.49	0.118	0.139	.948

จากตารางที่ 54 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .189 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49

สมมติฐานที่ 25

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 55ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

55ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	6	5.02	0.575	0.234
2.00-2.49	39	4.19	0.532	0.085
2.50-2.99	80	4.28	0.675	0.075
3.00-3.49	91	4.27	0.507	0.053
3.50 ขึ้นไป	29	4.48	0.437	0.081

55ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.927	4	240	.449

55ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.601	4	1.150	3.583	.007
ภายในกลุ่ม	77.039	240	0.321		
รวม	81.640	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

55ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 - 2.49	0.832	0.248	.026*
	2.50 - 2.99	0.733	0.239	.056
	3.00 - 3.49	0.749	0.238	.046*
	3.50 ขึ้นไป	0.542	0.254	.338
2.00-2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.832	0.248	.026*
	2.50 - 2.99	-0.098	0.110	.940
	3.00 - 3.49	-0.082	0.108	.965
	3.50 ขึ้นไป	-0.289	0.138	.365
2.50-2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.733	0.239	.056
	2.00 - 2.49	0.098	0.110	.940
	3.00 - 3.49	0.015	0.086	.965
	3.50 ขึ้นไป	-0.191	0.122	.365
3.00-3.49	น้อยกว่า 2.00	-0.749	0.238	.046*
	2.00 - 2.49	0.082	0.108	.965
	2.50 - 2.99	-0.015	0.086	1.000
	3.50 ขึ้นไป	-0.206	0.120	.570
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	-0.542	0.254	.338
	2.00 - 2.49	0.289	0.138	.365
	2.50 - 2.99	0.191	0.122	.659
	3.00 - 3.49	0.206	0.120	.570

จากตารางที่ 55 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .449 ซึ่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

มากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.00 – 3.49

สมมติฐานที่ 26

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 56ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

56ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	7	4.57	0.738	0.279
2.00 - 2.49	42	4.23	0.780	0.120
2.50 - 2.99	445	4.27	0.603	0.056
3.00 - 3.49	65	4.35	0.576	0.071
3.50 ขึ้นไป	16	4.64	0.693	0.173

56ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.411	4	240	.231

56ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.815	4	0.704	1.719	.146
ภายในกลุ่ม	98.251	240	0.409		
รวม	101.066	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 56 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่าSig. เท่ากับ .231 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .146 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 27

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 57ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

57ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	7	4.57	1.100	0.416
2.00 - 2.49	42	4.30	0.905	0.139
2.50 - 2.99	115	4.27	0.699	0.065
3.00 - 3.49	65	4.34	0.708	0.087
3.50 ขึ้นไป	16	4.56	0.737	0.184

57ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.178	4	240	.321

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

57ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.656	4	0.414	0.725	.576
ภายในกลุ่ม	137.004	240	0.571		
รวม	138.659	244			

จากตารางที่ 57 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .321 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .576 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 28

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 58ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

58ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	7	4.72	0.757	0.286
2.00 - 2.49	42	4.12	0.726	0.112
2.50 - 2.99	115	4.16	0.591	0.055
3.00 - 3.49	65	4.30	0.626	0.077
3.50 ขึ้นไป	16	4.39	0.567	0.141

58ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.275	4	240	.894

58ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.414	4	0.853	2.159	.074
ภายในกลุ่ม	94.881	240	0.395		
รวม	98.295	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 58 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .894 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .074 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า

นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 29

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 59ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

59ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	7	5.54	1.786	0.675
2.00 - 2.49	42	4.35	0.761	0.117
2.50 - 2.99	115	4.44	0.587	0.054
3.00 - 3.49	65	4.45	0.459	0.056
3.50 ขึ้นไป	16	4.49	0.495	0.123

59ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
6.808	4	240	.000

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 59 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยต่อ

สมมติฐานที่ 30

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 60ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

60ก ค่าทางสถิติทั่วไป

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
น้อยกว่า 2.00	7	5.12	1.094	0.413
2.00 - 2.49	42	4.20	0.668	0.103
2.50 - 2.99	115	4.26	0.527	0.049
3.00 - 3.49	65	4.33	0.491	0.060
3.50 ขึ้นไป	16	4.45	0.455	0.113

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

60ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.130	4	240	.078

60ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.787	4	1.447	4.578	.001
ภายในกลุ่ม	75.853	240	0.316		
รวม	81.640	244			

60ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
น้อยกว่า 2.00	2.00 - 2.49	0.926	0.229	.003*
	2.50 - 2.99	0.865	0.218	.004*
	3.00 - 3.49	0.795	0.223	.015*
	3.50 ขึ้นไป	0.676	0.254	.137
2.00 - 2.49	น้อยกว่า 2.00	-0.926	0.229	.003*
	2.50 - 2.99	-0.060	0.101	.986
	3.00 - 3.49	-0.131	0.111	.846
	3.50 ขึ้นไป	-0.249	0.165	.685
2.50 - 2.99	น้อยกว่า 2.00	-0.865	0.218	.004*
	2.00 - 2.49	0.060	0.101	.986
	3.00 - 3.49	-0.070	0.087	.957
	3.50 ขึ้นไป	-0.188	0.150	.812

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

60ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe) (ต่อ)

ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (I)	ช่วงเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
3.00 - 3.49	น้อยกว่า 2.00	-0.795	0.223	.015*
	2.00 - 2.49	0.131	0.111	.846
	2.50 - 2.99	0.070	0.087	.957
	3.50 ขึ้นไป	-0.118	0.156	.966
3.50 ขึ้นไป	น้อยกว่า 2.00	-0.676	0.254	.137
	2.00 - 2.49	0.249	0.165	.685
	2.50 - 2.99	0.188	0.150	.812
	3.00 - 3.49	0.118	0.156	.966

จากตารางที่ 60 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคสะสมช่วง 2.00 - 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .078 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .001ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.99 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 กับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมช่วง 3.00 – 3.49

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 31

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 61ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

61ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	77	4.30	0.729	0.083
ลูกคนกลาง	12	4.22	0.456	0.131
ลูกคนเล็ก	104	4.30	0.624	0.061
ลูกคนเดียว	52	4.39	0.589	0.081

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

61ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.446	3	241	.230

61ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.415	3	0.138	0.331	.803
ภายในกลุ่ม	100.651	241	0.418		
รวม	101.066	244			

จากตารางที่ 61 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลางมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .230 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .803 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 32

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 62ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

62ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	77	4.27	0.789	.090
ลูกคนกลาง	12	4.05	0.679	0.196
ลูกคนเล็ก	104	4.39	0.766	0.075
ลูกคนเดียว	52	4.32	0.687	0.095

62ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.388	3	241	.762

62ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.595	3	0.531	0.933	.425
ภายในกลุ่ม	137.067	241	0.569		
รวม	138.659				

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 62 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .762 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .425 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 33

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 63ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

63ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	77	4.18	0.682	0.777
ลูกคนกลาง	12	4.06	0.584	0.168
ลูกคนเล็ก	104	4.28	0.603	0.059
ลูกคนเดียว	52	4.19	0.638	0.088

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

63ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.021	3	241	.996

63ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.853	3	0.286	0.707	.549
ภายในกลุ่ม	97.437	241	0.404		
รวม	98.295				

จากตารางที่ 63 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนเล็กมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุตรคนกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .996 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .549 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 34

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 64ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

64ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	77	4.39	0.673	0.076
ลูกคนกลาง	12	4.38	0.541	0.156
ลูกคนเล็ก	104	4.55	0.722	0.070
ลูกคนเดียว	52	4.40	0.546	0.075

64ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.206	3	241	.892

64ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.577	3	0.526	1.188	.315
ภายในกลุ่ม	106.642	241	0.442		
รวม	108.219	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 64 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .892 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .315 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 35

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 65ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

65ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	77	4.25	0.604	0.068
ลูกคนกลาง	12	4.18	0.397	0.114
ลูกคนเล็ก	104	4.38	0.584	0.057
ลูกคนเดียว	52	4.26	0.554	0.076

65ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.677	3	241	.567

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

65ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.226	3	0.409	1.224	.301
ภายในกลุ่ม	80.414	241	0.334		
รวม	81.640	244			

จากตารางที่ 65 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลาง มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .567 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .301 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 36

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 66ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

66ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	125	4.32	0.626	0.056
ญาติพี่น้อง	16	4.33	0.720	0.180
เฉพาะบิดา	8	4.66	0.436	0.154
เฉพาะมารดา	27	4.82	0.477	0.091
เพื่อน	40	4.26	0.755	0.119
อยู่คนเดียว	29	4.21	0.697	0.129

66ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.325	5	239	.254

66ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.485	5	0.297	0.713	.615
ภายในกลุ่ม	99.581	239	0.417		
รวม	101.066	244			

จากตารางที่ 66 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่าSig. เท่ากับ .254 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .615 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 37

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 67ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

67ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	125	4.36	0.702	0.062
ญาติพี่น้อง	16	3.97	0.714	0.178
เฉพาะบิดา	8	4.62	0.415	0.146
เฉพาะมารดา	27	4.46	0.802	0.154
เพื่อน	40	4.28	0.901	0.142
อยู่คนเดียว	29	4.21	0.767	0.142

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

67ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.343	5	239	.247

67ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.769	5	0.754	1.336	.250
ภายในกลุ่ม	134.891	239	0.564		
รวม	138.659	244			

จากตารางที่ 67 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .247 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .250 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 38

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 68ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

68ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	125	4.28	0.559	0.050
ญาติพี่น้อง	16	4.04	0.597	0.149
เฉพาะบิดา	8	4.3542	0.402	0.142
เฉพาะมารดา	27	4.3549	0.699	0.134
เพื่อน	40	4.07	0.804	0.127
อยู่คนเดียว	29	4.10	0.658	0.122

68ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.326	5	239	.254

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

68ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.926	5	0.585	1.466	.202
ภายในกลุ่ม	95.369	239	0.399		
รวม	98.295				

จากตารางที่ 68 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ .254 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .202 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 39

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 69ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

69ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	125	4.47	0.592	0.053
ญาติพี่น้อง	16	4.44	0.550	0.137
เฉพาะบิดา	8	4.40	0.300	0.106
เฉพาะมารดา	27	4.65	1.045	0.201
เพื่อน	40	4.33	0.729	0.115
อยู่คนเดียว	29	4.47	0.553	0.102

69ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.980	5	239	.430

69ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.677	5	0.335	0.752	.585
ภายในกลุ่ม	106.542	239	.446		
รวม	108.219	244			

จากตารางที่ 69 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .430 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .585 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 40

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 70ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

70ก ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	125	4.33	0.498	0.044
ญาติพี่น้อง	16	4.19	0.486	0.121
เฉพาะบิดา	8	4.36	0.218	0.077
เฉพาะมารดา	27	4.48	0.770	0.148
เพื่อน	40	4.18	0.749	0.118
อยู่คนเดียว	29	4.26	0.524	0.097

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

70ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.151	5	239	.060

70ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.853	5	0.371	1.110	.356
ภายในกลุ่ม	79.787	239	0.334		
รวม	81.640	244			

จากตารางที่ 70 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .060 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .356 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 41

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 71ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

71ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	179	4.31	0.671	0.050
แยกกันอยู่	45	4.40	0.531	0.079
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	21	4.20	0.618	0.135

71ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.268	2	242	.283

71ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.630	2	0.315	0.758	.469
ภายในกลุ่ม	100.436	242	0.415		
รวม	101.066	244			

จากตารางที่ 71 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .283 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .469 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 42

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 72ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

72ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	179	4.33	0.766	0.057
แยกกันอยู่	45	4.38	0.771	0.115
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	21	4.15	0.592	0.129

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

72ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.007	2	242	.367

72ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.754	2	0.377	0.662	.517
ภายในกลุ่ม	137.905	242	0.570		
รวม	138.659	244			

จากตารางที่ 72 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .367 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .517 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 43

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 73ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

73ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	179	4.23	0.630	0.047
แยกกันอยู่	45	4.37	0.627	0.093
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	21	3.84	0.561	0.122

73ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.463	2	242	.630

73ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.035	2	2.017	5.179	.006
ภายในกลุ่ม	94.260	242	0.390		
รวม	98.295	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

73ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

สถานภาพของบิดา/มารดา(I)	สถานภาพของบิดา/มารดา(J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
อยู่ด้วยกัน	แยกกันอยู่	-0.143	0.104	0.390
	บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	0.385	0.143	.029*
แยกกันอยู่	อยู่ด้วยกัน	0.143	0.104	.390
	บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	0.528	0.164	.007*
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	อยู่ด้วยกัน	-0.385	0.143	.029*
	แยกกันอยู่	-0.528	0.164	.007*

จากตารางที่ 73 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .9630 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือนักศึกษาที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันกับนักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษาที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่กับนักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 44

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 74ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

74ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	179	4.42	0.623	0.046
แยกกันอยู่	45	4.66	0.827	0.123
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	21	4.37	0.576	0.125

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

74ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.030	2	242	.970

74ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.199	2	1.099	2.509	.083
ภายในกลุ่ม	106.020	242	0.438		
รวม	108.219	244			

จากตารางที่74 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีบิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .970 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .083 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 45

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 75ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

75ก ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	179	4.29	0.571	0.042
แยกกันอยู่	45	4.48	0.601	0.089
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	21	4.07	0.492	0.107

75ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.429	2	242	.652

75ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.706	2	1.353	4.147	.017
ภายในกลุ่ม	78.934	242	0.326		
รวม	81.640	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

75ง การเปรียบเทียบพหุคูณ(วิธีของ Scheffe)

สถานภาพของบิดา/มารดา(I)	สถานภาพของบิดา/มารดา(J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
อยู่ด้วยกัน	แยกกันอยู่	-0.197	0.095	0.120
	บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	0.221	0.131	0.245
แยกกันอยู่	อยู่ด้วยกัน	0.197	0.095	0.120
	บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	0.418	0.150	0.023*
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	อยู่ด้วยกัน	-0.221	0.131	0.245
	แยกกันอยู่	-0.418	0.150	0.023*

จากตารางที่ 75 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .652 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือนักศึกษาที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่กับนักศึกษาที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 46

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 76ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามอาชีพของบิดา

76ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	50	4.30	0.774	0.109
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	4.27	0.618	0.145
พนักงานบริษัทเอกชน	21	4.57	0.549	0.119
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	88	4.27	0.615	0.065
เกษตรกร	13	4.38	0.636	0.176
รับจ้าง	26	4.44	0.639	0.125
พ่อบ้าน/ว่างงาน	5	3.86	0.298	0.133
อื่นๆ	24	4.26	0.572	0.116

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

76ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.892	7	237	.514

76ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.164	7	0.452	1.094	.367
ภายในกลุ่ม	97.901	237	0.413		
รวม	101.066	244			

จากตารางที่ 76 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่าSig. เท่ากับ .514 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .367 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 47

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 77ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอาชีพของบิดา

77ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	50	4.38	0.841	0.118
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	4.44	0.732	0.172
พนักงานบริษัทเอกชน	21	4.26	0.757	0.165
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	88	4.34	0.787	0.083
เกษตรกร	13	4.43	0.497	0.138
รับจ้าง	26	4.30	0.711	0.139
พ่อบ้าน/ว่างงาน	5	4.00	0.408	0.182
อื่นๆ	24	4.16	0.701	0.143

77ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.833	7	237	.561

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

77ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.790	7	0.256	0.443	.875
ภายในกลุ่ม	136.870	237	0.578		
รวม	138.659	244			

จากตารางที่ 77 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .561 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .875 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 48

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 78ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามอาชีพของบิดา

78ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	50	4.22	0.746	0.105
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	4.19	0.424	0.100
พนักงานบริษัทเอกชน	21	4.10	0.586	0.128
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	88	4.24	0.643	0.068
เกษตรกร	13	4.57	0.462	0.128
รับจ้าง	26	4.31	0.647	0.126
พ่อบ้าน/ว่างงาน	5	4.21	0.427	0.191
อื่นๆ	24	4.00	0.586	0.119

78ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.968	7	237	.456

78ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.339	7	0.477	1.191	.309
ภายในกลุ่ม	94.955	237	0.401		
รวม	98.295	244			

จากตารางที่ 78 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .456 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .309 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 49

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 79ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของบิดา

79ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	50	4.43	0.692	0.097
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	4.36	0.356	0.083
พนักงานบริษัทเอกชน	21	4.47	0.455	0.099
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	88	4.37	0.603	0.064
เกษตรกร	13	4.59	0.366	0.101
รับจ้าง	26	4.65	0.614	0.120
พ่อบ้าน/ว่างงาน	5	4.33	0.475	0.212
อื่นๆ	24	4.67	1.171	0.239

79ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.074	7	237	.047

จากตารางที่ 79 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .047 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด แตกต่างกัน จึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยต่อ

สมมติฐานที่ 50

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 80ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามอาชีพของบิดา

80ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	50	4.28	0.683	0.096
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	4.24	0.343	0.080
พนักงานบริษัทเอกชน	21	4.25	0.437	0.095
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	88	4.27	0.564	0.060
เกษตรกร	13	4.52	0.346	0.096
รับจ้าง	26	4.45	0.539	0.105
พ่อบ้าน/ว่างงาน	5	4.26	0.425	0.190
อื่นๆ	24	4.29	0.789	0.161

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

80ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.851	7	237	.078

80ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.425	7	0.204	0.602	.754
ภายในกลุ่ม	80.215	237	0.338		
รวม	81.640	244			

จากตารางที่ 80 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .078 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .754 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 51

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 81ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามอาชีพของมารดา

81ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	47	4.19	0.612	0.089
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.00	0.408	0.182
พนักงานบริษัทเอกชน	14	4.57	0.605	0.161
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	4.33	0.654	0.065
เกษตรกร	7	4.71	0.590	0.223
รับจ้าง	29	4.39	0.598	0.111
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	4.23	0.724	0.126
อื่นๆ	9	4.29	0.611	0.203

81ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.375	7	237	.916

81ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.622	7	0.517	1.259	.272
ภายในกลุ่ม	97.443	237	0.411		
รวม	101.066	244			

จากตารางที่ 81 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .916 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .272 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 52

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 82ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามอาชีพของมารดา

82ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	47	4.19	0.635	0.092
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	4.00	0.527	0.235
พนักงานบริษัทเอกชน	14	4.42	0.755	0.202
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	4.46	0.783	0.077
เกษตรกร	7	4.38	0.650	0.245
รับจ้าง	29	4.29	0.579	0.107
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	4.08	0.931	0.162
อื่นๆ	9	4.44	0.781	0.260

82ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.894	7	237	.512

82ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.555	7	0.794	1.413	.201
ภายในกลุ่ม	133.105	237	0.562		
รวม	138.659	244			

จากตารางที่ 82 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .512 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .201 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 83ก-จ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามอาชีพของมารดา

83ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	47	4.05	0.540	0.078
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	3.76	0.266	0.119
พนักงานบริษัทเอกชน	14	4.38	0.465	0.124
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	4.31	0.668	0.066
เกษตรกร	7	4.64	0.442	0.167
รับจ้าง	29	4.22	0.507	0.094
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	4.19	0.804	0.139
อื่นๆ	9	3.84	0.492	0.164

83ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.545	7	237	.153

83ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.071	7	0.867	2.229	.033
ภายในกลุ่ม	92.223	237	0.389		
รวม	98.295	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

83ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

อาชีพของมารดา (I)	อาชีพของมารดา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.291	0.293	.995
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.328	0.189	.885
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.255	0.110	.617
	เกษตรกร	-0.584	0.252	.618
	รับจ้าง	-0.168	0.147	.988
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.140	0.141	.995
	อื่นๆ	0.215	0.226	.996
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	-0.291	0.293	.995
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.620	0.324	.819
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.546	0.285	.817
	เกษตรกร	-0.876	0.365	.570
	รับจ้าง	-0.460	0.302	.939
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.432	0.299	.954
	อื่นๆ	-0.075	0.347	1.000
พนักงานบริษัทเอกชน	ข้าราชการ	0.328	0.189	.885
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.620	0.324	.819
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.073	0.177	1.000
	เกษตรกร	-0.255	0.288	.998
	รับจ้าง	0.159	0.203	.999
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.187	0.198	.996
	อื่นๆ	0.544	0.266	.759

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

83ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe) (ต่อ)

อาชีพของมารดา (I)	อาชีพของมารดา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการ	0.255	0.110	.617
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.546	0.285	.817
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.073	0.177	1.000
	เกษตรกร	-0.329	0.243	.968
	รับจ้าง	0.086	0.131	1.000
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.114	0.125	.997
	อื่นๆ	0.470	0.217	.695
เกษตรกร	ข้าราชการ	0.584	0.252	.618
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.876	0.365	.570
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.255	0.288	.998
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.329	0.243	.968
	รับจ้าง	0.415	0.262	.926
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.443	0.259	.891
	อื่นๆ	0.800	0.314	.487
รับจ้าง	ข้าราชการ	0.168	0.147	.998
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.460	0.302	.939
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.159	0.203	.999
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.086	0.131	1.000
	เกษตรกร	-0.415	0.262	.926
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.027	0.158	1.000
	อื่นๆ	0.384	0.238	.918

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

83ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe) (ต่อ)

อาชีพของมารดา (I)	อาชีพของมารดา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
แม่บ้าน/ว่างงาน	ข้าราชการ	0.140	0.141	.995
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.432	0.299	.954
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.187	0.198	.996
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.114	0.125	.997
	เกษตรกร	-0.443	0.259	.891
	รับจ้าง	-0.027	0.158	1.000
	อื่นๆ	0.356	0.234	.939
อื่นๆ	ข้าราชการ	-0.215	0.226	.996
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.075	0.347	1.000
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.544	0.266	.759
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.470	0.217	.695
	เกษตรกร	-0.800	0.314	.487
	รับจ้าง	-0.384	0.238	.918
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.356	0.234	.939

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

83จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

อาชีพของมารดา (I)	อาชีพของมารดา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.291	0.293	.321
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.328	0.189	.085
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.255	0.110	.021*
	เกษตรกร	-0.584	0.252	.022*
	รับจ้าง	-0.168	0.147	.254
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.140	0.141	.321
	อื่นๆ	0.215	0.226	.342
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	ข้าราชการ	-0.291	0.293	.321
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.620	0.324	.058
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.546	0.285	.057
	เกษตรกร	-0.876	0.365	.017*
	รับจ้าง	-0.460	0.302	.129
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.432	0.299	.150
	อื่นๆ	-0.075	0.347	.827
พนักงานบริษัทเอกชน	ข้าราชการ	0.328	0.189	.085
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.620	0.324	.058
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.073	0.177	.680
	เกษตรกร	-0.255	0.288	.376
	รับจ้าง	0.159	0.203	.432
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.187	0.198	.347
	อื่นๆ	0.544	0.266	.042*

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

83จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD) (ต่อ)

อาชีพของมารดา (I)	อาชีพของมารดา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการ	0.255	0.110	.021*
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.546	0.285	.057
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.073	0.177	.680
	เกษตรกร	-0.329	0.243	.178
	รับจ้าง	0.086	0.131	.511
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.114	0.125	.363
	อื่นๆ	0.470	0.217	.031*
เกษตรกร	ข้าราชการ	0.584	0.252	.022*
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.876	0.365	.017*
	พนักงานบริษัทเอกชน	0.255	0.288	.376
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0.329	0.243	.178
	รับจ้าง	0.415	0.262	.115
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.443	0.259	.089
	อื่นๆ	0.800	0.314	.012*
รับจ้าง	ข้าราชการ	0.168	0.147	.254
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.460	0.302	.129
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.159	0.203	.432
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.086	0.131	.511
	เกษตรกร	-0.415	0.262	.115
	แม่บ้าน/ว่างงาน	0.027	0.158	.863
	อื่นๆ	0.384	0.238	.108

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

83จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD) (ต่อ)

อาชีพของมารดา (I)	อาชีพของมารดา (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
แม่บ้าน/ว่างงาน	ข้าราชการ	0.140	0.141	.321
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.432	0.299	.150
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.187	0.198	.347
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.114	0.125	.363
	เกษตรกร	-0.443	0.259	.089
	รับจ้าง	-0.027	0.158	.863
	อื่นๆ	0.356	0.234	.129
อื่นๆ	ข้าราชการ	-0.215	0.226	.342
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.075	0.347	.827
	พนักงานบริษัทเอกชน	-0.544	0.266	.042*
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-0.470	0.217	.031*
	เกษตรกร	-0.800	0.314	.012*
	รับจ้าง	-0.384	0.238	.108
	แม่บ้าน/ว่างงาน	-0.356	0.234	.129

จากตารางที่ 83 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .153 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .033 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ พบว่า ไม่มีการเปรียบเทียบใด ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพิ่มโดยวิธี LSD ซึ่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

พบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ คือ มารดามีอาชีพข้าราชการกับมารดามีอาชีพเกษตรกร มารดามีอาชีพข้าราชการกับมารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจกับมารดามีอาชีพเกษตรกร มารดามีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนกับมารดามีอาชีพอื่น ๆ มารดามีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวกับมารดามีอาชีพอื่น ๆ และมารดามีอาชีพเกษตรกรกับมารดามีอาชีพอื่น ๆ

สมมติฐานที่ 54

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 84ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของมารดา

84ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	47	4.38	0.540	0.078
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	3.96	0.427	0.191
พนักงานบริษัทเอกชน	14	4.61	0.563	0.150
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	4.47	0.743	0.073
เกษตรกร	7	4.76	0.392	0.148
รับจ้าง	29	4.53	0.501	0.093
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	4.43	0.815	0.141
อื่นๆ	9	4.47	0.586	0.195

84ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.547	7	237	.798

84ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.616	7	0.374	0.839	.556
ภายในกลุ่ม	105.603	237	0.446		
รวม	108.219	244			

จากตารางที่ 84 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .798 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .556 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 55

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 85ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามอาชีพของมารดา

85ก ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	47	4.17	0.456	0.066
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	3.85	0.331	0.148
พนักงานบริษัทเอกชน	14	4.47	0.473	0.126
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	101	4.36	0.629	0.062
เกษตรกร	7	4.61	0.380	0.143
รับจ้าง	29	4.33	0.431	0.080
แม่บ้าน/ว่างงาน	33	4.28	0.752	0.130
อื่นๆ	9	4.13	0.429	0.143

85ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.315	7	237	.244

85ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.488	7	0.498	1.511	.164
ภายในกลุ่ม	78.152	237	0.330		
รวม	81.640	244			

จากตารางที่ 85 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .244 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .164 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 56

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 86ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

86ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0-4 คน	112	4.33	0.652	0.061
5-9 คน	78	4.26	0.646	0.073
10 คนขึ้นไป	55	4.38	0.626	0.084

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

86ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.092	2	242	.912

86ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.497	2	0.248	0.598	.551
ภายในกลุ่ม	100.569	242	0.416		
รวม	101.066	244			

จากตารางที่ 86 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5-9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .912 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .551 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 57

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 87ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

87ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0-4 คน	112	4.30	0.692	0.065
5-9 คน	78	4.36	0.842	0.095
10 คนขึ้นไป	55	4.31	0.752	0.101

87ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.501	2	242	.607

87ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.144	2	0.072	0.126	.882
ภายในกลุ่ม	138.515	242	0.572		
รวม	138.659	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 87 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5-9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0-4 คนมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .607 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .882 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 58

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 88ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

88ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0-4 คน	112	4.19	0.6035	0.057
5-9 คน	78	4.15	0.687	0.077
10 คนขึ้นไป	55	4.38	0.602	0.081

88ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.046	2	242	.955

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

88ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.866	2	0.933	2.341	.098
ภายในกลุ่ม	96.429	242	0.398		
รวม	98.295	244			

จากตารางที่ 88 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5-9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .955 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .098 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 59

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 89ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

89ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0-4 คน	112	4.42	0.541	0.051
5-9 คน	78	4.49	0.890	0.100
10 คนขึ้นไป	55	4.51	0.514	0.069

89ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.241	2	242	.109

89ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.339	2	0.169	0.380	.684
ภายในกลุ่ม	107.880	242	0.446		
รวม	108.219	244			

จากตารางที่ 89 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0-4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .109 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .684 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 60

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 90ก-ค ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

90ก ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
0-4 คน	112	4.27	0.507	0.047
5-9 คน	78	4.29	0.707	0.080
10 คนขึ้นไป	55	4.39	0.507	0.068

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

90ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.174	2	242	.311

90ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.574	2	0.287	0.857	.426
ภายในกลุ่ม	81.065	242	0.335		
รวม	81.640	244			

จากตารางที่ 90 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 0-4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .311 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .426 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 61

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 91ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

91ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	83	4.22	0.700	0.076
ไม่เคย	162	4.36	0.608	0.047

91ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.471	.117	-1.657	243	.099

จากตารางที่ 91 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .117 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .099 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 62

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 92ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

92ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	83	4.38	0.861	0.094
ไม่เคย	162	4.29	0.693	0.054

92ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.264	.134	0.916	243	.360

จากตารางที่ 92 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .134 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .360 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 63

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 93ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

93ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	83	4.2771	0.752	0.082
ไม่เคย	162	4.1970	0.565	0.044

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

93ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	6.156	.014	.935	243	.351

จากตารางที่ 93 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .351 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 64

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1: นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 94ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

94ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	83	4.53	0.846	0.092
ไม่เคย	162	4.43	0.551	0.043

94ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.502	.115	1.159	243	.248

จากตารางที่ 94 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .115 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .248 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 65

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 95ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

95ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	**จำนวน (คน)**	**ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน**
เคย	83	4.37	0.707	0.077
ไม่เคย	162	4.27	0.498	0.039

95ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	**Levene's Test for Equality of Variances**		**t-Test for Equality of Mean**		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	4.845	.029	1.317	243	.189

จากตารางที่ 95 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ได้ค่า Sig. เท่ากับ .029 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย โดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig.เท่ากับ .189 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 66

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 96ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

96ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำกิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	114	4.36	0.659	0.061
ไม่เคย	131	4.27	0.628	0.054

96ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	.959	.328	1.105	243	.270

จากตารางที่ 96 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .328ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .270 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 97ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

97ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำกิจกรรม	**จำนวน (คน)**	**ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน**
เคย	114	4.41	0.767	0.071
ไม่เคย	131	4.25	0.736	0.064

97ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	**Levene's Test for Equality of Variances**		**t-Test for Equality of Mean**		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.461	.228	1.698	243	.091

จากตารางที่ 32 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .228 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .091 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 68

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 98ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

98ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำกิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	114	4.30	0.658	0.061
ไม่เคย	131	4.15	0.607	0.053

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

98ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.659	.199	1.865	243	.063

จากตารางที่ 98 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .199ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .063 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 69

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1: นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 99ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

99ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำกิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	114	4.53	0.550	0.051
ไม่เคย	131	4.40	0.748	0.065

99ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.092	.297	1.550	243	.122

จากตารางที่ 99 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .297ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .122 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 70

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 100ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

100ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำกิจกรรม	**จำนวน (คน)**	**ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน**
เคย	114	4.38	0.534	0.050
ไม่เคย	131	4.24	0.608	0.053

100ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	**Levene's Test for Equality of Variances**		**t-Test for Equality of Mean**		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.164	.685	1.878	243	.062

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 100 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .685 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .062 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 71

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 101ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

101ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	211	4.35	0.630	0.043
ไม่เคย	34	4.08	0.683	0.117

101ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.087	.769	2.279	243	.024

จากตารางที่ 101 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .769 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 72

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 102ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

102ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	**จำนวน (คน)**	**ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน**
เคย	211	4.39	0.716	0.049
ไม่เคย	34	3.94	0.870	0.149

102ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	**Levene's Test for Equality of Variances**		**t-Test for Equality of Mean**		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.118	.731	3.287	243	.001

จากตารางที่ 102 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .731 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

กำหนดไว้ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 73

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 103ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

103ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	211	4.25	0.598	0.041
ไม่เคย	34	4.00	0.801	0.137

103ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.739	.189	2.162	243	.032

จากตารางที่ 103 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .189 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .032 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 74

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1: นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 104ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

104ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	211	4.51	0.644	0.044
ไม่เคย	34	4.13	0.714	0.122

104ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.018	.893	3.127	243	.002

จากตารางที่ 104 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .893 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 75

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 105ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

105ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	**จำนวน (คน)**	**ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน**
เคย	211	4.35	0.546	0.037
ไม่เคย	34	4.03	0.695	0.119

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

105ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	**Levene's Test for Equality of Variances**		**t-Test for Equality of Mean**		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.743	.389	2.978	243	.003

จากตารางที่ 105 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .389 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 76

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 106ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้

106ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	4.00	0.902	0.451
ไม่เต็มใจ	3	4.44	0.192	0.111
เฉยๆ	57	4.09	0.636	0.084
เต็มใจ	123	4.29	0.565	0.051
เต็มใจอย่างยิ่ง	58	4.59	0.713	0.093

106ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.134	4	240	.341

106ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.761	4	1.940	4.991	.001
ภายในกลุ่ม	93.304	240	0.389		
รวม	101.066	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

106ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ระดับความเต็มใจ (I)	ระดับความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	-0.444	0.476	.928
	เฉยๆ	-0.099	0.322	.999
	เต็มใจ	-0.298	0.316	.926
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.597	0.322	.489
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.444	0.476	.928
	เฉยๆ	0.345	0.369	.928
	เต็มใจ	0.146	0.364	.997
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.153	0.369	.996
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.099	0.322	.999
	ไม่เต็มใจ	-0.345	0.369	.928
	เต็มใจ	-0.198	0.099	.414
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.498	0.116	.001*
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.298	0.316	.926
	ไม่เต็มใจ	-0.146	0.364	.997
	เฉยๆ	0.198	0.099	.414
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-.299	0.099	.062
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.597	0.322	.489
	ไม่เต็มใจ	0.153	0.369	.996
	เฉยๆ	0.498	0.116	.001*
	เต็มใจ	0.299	0.099	.062

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 106 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .341 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉย ๆ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 77

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 107ก-จ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้

107ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	4.58	1.067	0.533
ไม่เต็มใจ	3	3.22	0.192	0.111
เฉยๆ	57	4.09	0.821	0.108
เต็มใจ	123	4.36	0.647	0.058
เต็มใจอย่างยิ่ง	58	4.51	0.807	0.106

107ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.870	4	240	.116

107ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.136	4	2.284	4.232	.002
ภายในกลุ่ม	129.523	240	0.540		
รวม	138.659	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

107ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ระดับความเต็มใจ (I)	ระดับความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	1.361	0.561	.212
	เฉยๆ	0.483	0.379	.805
	เต็มใจ	0.220	0.373	.986
	เต็มใจอย่างยิ่ง	0.066	0.379	1.000
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.361	0.561	.212
	เฉยๆ	-0.877	0.435	.400
	เต็มใจ	-1.140	0.429	.136
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.295	0.434	.068
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.483	0.379	.805
	ไม่เต็มใจ	0.877	0.435	.400
	เต็มใจ	-0.263	0.117	.288
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-.417	0.137	.057
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.220	0.373	.986
	ไม่เต็มใจ	1.140	0.429	.136
	เฉยๆ	0.263	0.117	.288
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.154	0.117	.784
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.066	0.379	1.000
	ไม่เต็มใจ	1.295	0.434	.068
	เฉยๆ	0.417	0.137	.057
	เต็มใจ	0.154	0.117	.784

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

107จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

ระดับความเต็มใจ (I)	ระดับความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	1.361	0.561	.016*
	เฉยๆ	0.483	0.379	.204
	เต็มใจ	0.220	0.373	.556
	เต็มใจอย่างยิ่ง	0.066	0.379	.862
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.361	0.561	.016*
	เฉยๆ	-0.877	0.435	.045*
	เต็มใจ	-1.140	0.429	.008*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-1.295	0.434	.003*
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.483	0.379	.204
	ไม่เต็มใจ	0.877	0.435	.045*
	เต็มใจ	-0.263	0.117	.026*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-.417	0.137	.003*
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.220	0.373	.556
	ไม่เต็มใจ	1.140	0.429	.008*
	เฉยๆ	0.263	0.117	.026*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.154	0.117	.189
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.066	0.379	.862
	ไม่เต็มใจ	1.295	0.434	.003*
	เฉยๆ	0.417	0.137	.003*
	เต็มใจ	0.154	0.117	.189

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 107 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเฉย ๆ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .116 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ พบว่า ไม่มีการเปรียบเทียบใด ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพิ่มโดยวิธี LSD ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 6 คู่ คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่งกับระดับไม่เต็มใจ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ กับระดับเฉย ๆ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ กับระดับเต็มใจ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉย ๆ กับระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉย ๆ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 78

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตารางที่ 108ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้

108ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	4.45	0.533	0.266
ไม่เต็มใจ	3	3.55	0.838	0.484
เฉยๆ	57	4.04	0.608	0.080
เต็มใจ	123	4.18	0.570	0.051
เต็มใจอย่างยิ่ง	58	4.49	0.698	0.091

108ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.268	4	240	.898

108ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.725	4	1.931	5.118	.001
ภายในกลุ่ม	90.569	240	0.377		
รวม	98.295	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

108ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ระดับความเต็มใจ (I)	ระดับความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.902	0.469	.450
	เฉยๆ	0.410	0.317	.797
	เต็มใจ	0.271	0.312	.944
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.035	0.317	1.000
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.902	0.469	.450
	เฉยๆ	-0.492	0.363	.766
	เต็มใจ	-0.631	0.358	.543
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.938	0.363	.159
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.410	0.317	.797
	ไม่เต็มใจ	0.492	0.363	.766
	เต็มใจ	-0.138	0.098	.738
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.446	0.114	.005*
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.271	0.312	.944
	ไม่เต็มใจ	0.631	0.358	.543
	เฉยๆ	0.138	0.098	.738
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.307	0.097	.046*
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.035	0.317	1.000
	ไม่เต็มใจ	0.938	0.363	.159
	เฉยๆ	0.446	0.114	.005*
	เต็มใจ	0.307	0.097	.046*

จากตารางที่ 108 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .898 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉย ๆ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 79

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 109ก-จ ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้

109ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	4.91	0.304	0.152
ไม่เต็มใจ	3	4.11	0.254	0.146
เฉยๆ	57	4.23	0.513	0.067
เต็มใจ	123	4.51	0.701	0.063
เต็มใจอย่างยิ่ง	58	4.57	0.700	0.091

109ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.714	4	240	.583

109ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.035	4	1.259	2.928	.022
ภายในกลุ่ม	103.184	240	.430		
รวม	108.219	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

109ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ระดับความเต็มใจ (I)	ระดับความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.805	0.500	.630
	เฉยๆ	0.676	0.339	.410
	เต็มใจ	0.403	0.333	.833
	เต็มใจอย่างยิ่ง	0.344	0.338	.904
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.805	0.500	.630
	เฉยๆ	-0.128	0.388	.999
	เต็มใจ	-0.402	0.383	.893
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.460	0.388	.842
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.676	0.339	.410
	ไม่เต็มใจ	0.128	0.388	.999
	เต็มใจ	-0.273	0.105	.151
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.332	0.122	.121
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.403	0.333	.833
	ไม่เต็มใจ	0.402	0.383	.893
	เฉยๆ	0.273	0.105	.151
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.058	0.104	.989
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.344	0.338	.904
	ไม่เต็มใจ	0.460	0.388	.842
	เฉยๆ	0.332	0.122	.121
	เต็มใจ	0.058	0.104	.989

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

109จ การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ LSD)

ระดับความเต็มใจ (I)	ระดับความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.805	0.500	.109
	เฉยๆ	0.676	0.339	.047*
	เต็มใจ	0.403	0.333	.227
	เต็มใจอย่างยิ่ง	0.344	0.338	.310
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.805	0.500	.109
	เฉยๆ	-0.128	0.388	.741
	เต็มใจ	-0.402	0.383	.295
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.460	0.388	.237
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.676	0.339	.047*
	ไม่เต็มใจ	0.128	0.388	.741
	เต็มใจ	-0.273	0.105	.010*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.332	0.122	.007*
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.403	0.333	.227
	ไม่เต็มใจ	0.402	0.383	.295
	เฉยๆ	0.273	0.105	.010*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.058	0.104	.577
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.344	0.338	.310
	ไม่เต็มใจ	0.460	0.388	.237
	เฉยๆ	0.332	0.122	.007*
	เต็มใจ	0.058	0.104	.577

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 109 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .583 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ พบว่า ไม่มีการเปรียบเทียบใด ที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นทำการเปรียบเทียบพหุคูณเพิ่มโดยวิธี LSD ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่งกับระดับเฉย ๆ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉย ๆ กับระดับเต็มใจ และนักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับเฉย ๆ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 80

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ตารางที่ 110ก-ง ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้

110ก ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	4	4.61	0.400	0.200
ไม่เต็มใจ	3	3.71	0.476	0.274
เฉยๆ	57	4.12	0.500	0.066
เต็มใจ	123	4.31	0.559	0.050
เต็มใจอย่างยิ่ง	58	4.48	0.638	0.083

110ข การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.166	4	240	.955

110ค การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.279	4	1.320	4.148	.003
ภายในกลุ่ม	76.361	240	.318		
รวม	81.640	244			

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

110ง การเปรียบเทียบพหุคูณ (วิธีของ Scheffe)

ระดับความเต็มใจ (I)	ระดับความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.904	0.430	.356
	เฉยๆ	0.496	0.291	.577
	เต็มใจ	0.303	0.286	.890
	เต็มใจอย่างยิ่ง	0.131	0.291	.995
ไม่เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.904	0.430	.356
	เฉยๆ	-0.408	0.334	.827
	เต็มใจ	-0.601	0.329	.506
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.773	0.333	.256
เฉยๆ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.496	0.291	.577
	ไม่เต็มใจ	0.408	0.334	.827
	เต็มใจ	-0.192	0.090	.340
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.364	0.105	.019*
เต็มใจ	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.303	0.286	.890
	ไม่เต็มใจ	0.601	0.329	.506
	เฉยๆ	0.192	0.090	.340
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.172	0.089	.454
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.131	0.29	.995
	ไม่เต็มใจ	0.773	0.333	.256
	เฉยๆ	0.364	0.105	.019*
	เต็มใจ	0.172	0.089	.454

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 110 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจ มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ .955 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ นักศึกษาที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่งกับระดับเฉย ๆ กับระดับเต็มใจอย่างยิ่ง

สมมติฐานที่ 81

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน

ตารางที่ 111ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

111ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	**จำนวน (คน)**	**ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน**
เคย	83	4.40	0.711	0.078
ไม่เคย	162	4.27	0.603	0.047

111ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	**Levene's Test for Equality of Variances**		**t-Test for Equality of Mean**		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.478	.490	1.499	243	.135

จากตารางที่ 111 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig เท่ากับ .490 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .135 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 82

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตารางที่ 112ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

112ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	83	4.42	0.837	0.091
ไม่เคย	162	4.27	0.704	0.055

112ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.531	.113	1.397	243	.164

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 112 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .113 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .164 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 83

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 113ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

113ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	83	4.30	0.734	0.080
ไม่เคย	162	4.18	0.575	0.045

113ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.955	.163	1.363	243	.174

จากตารางที่ 113 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .163 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .174 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

สมมติฐานที่ 84

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1: นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตารางที่ 114ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

114ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	**จำนวน (คน)**	**ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน**
เคย	83	4.47	0.675	0.074
ไม่เคย	162	4.45	0.663	0.052

114ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	**Levene's Test for Equality of Variances**		**t-Test for Equality of Mean**		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.078	.780	.229	243	.819

จากตารางที่ 114 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .780 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .819 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 85

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกันมีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 115ก-ข ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

115ก ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	**จำนวน (คน)**	**ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย**	**ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน**	**ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน**
เคย	83	4.34	0.660	0.072
ไม่เคย	162	4.29	0.532	0.041

115ข การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.484	.224	.692	243	.490

จากตารางที่ 115 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ .224 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ .490 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ .05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไม่แตกต่างกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของการค้นคว้าแบบอิสระนี้ เลือกวิธีการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ตารางที่ 116 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของอุปนิสัยและกลุ่มอุปนิสัย

อุปนิสัย	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L
A	A											
B	.386**	B										
C	.403**	.583**	C									
D	.273**	.522**	.399**	D								
E	.308**	.602**	.524**	.671**	E							
F	.424**	.607**	.490**	.405**	.435**	F						
G	.342**	.318**	.337**	.119	.150*	.503**	G					
H	.116	.195**	.208**	.215**	.107	.271**	.286**	H				
I	.277**	.465**	.501**	.343**	.460**	.528**	.486**	.283**	I			
J	.398**	.691**	.751**	.796**	.856**	.589**	.337**	.258**	.724**	J		
K	.357**	.495**	.486**	.356**	.353**	.713**	.719**	.749**	.726**	.605**	K	
L	.430**	.669**	.693**	.666**	.679**	.736**	.590**	.600**	.737**	.884**	.896**	L

มีความสัมพันธ์แบบไม่มีนัยสำคัญ
มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ
มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ .01 (2-tailed)

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ .05 (2-tailed)

A คือ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์, B คือ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต, C คือ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน, D คือ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ, E คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ, F คือ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ, G คือ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา, H คือ อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง, I คือ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ, J = กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน, K = กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม, L = ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

จากตารางที่ 116 พบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม มีความสัมพันธ์กับ ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุดซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ต่ำที่สุด ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ โดยทุกอุปนิสัยและกลุ่มอุปนิสัย ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำจำนวน 10 คู่ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 41 คู่ และมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง จำนวน 12 คู่ ยกเว้นที่มีความสัมพันธ์แบบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3 คู่ คือ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ กับอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจกับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราและอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญกับอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัยและคุณลักษณะทั่วไปซึ่งประกอบด้วย เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 117 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยและกลุ่มอุปนิสัยกับ เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม

อุปนิสัย	Correlation coefficient (Sig.)	
	เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	เกรดเฉลี่ยสะสม
อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์	.061 (.341)	.093 (.149)
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต	.074 (.250)	.038 (.553)
อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน	.085 (.186)	.006 (.931)
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	.068 (.292)	.071 (.267)
อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ	.110 (.087)	.118 (.065)
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	-.010 (.871)	-.025 (.695)
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	-.038 (.556)	-.006 (.927)
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	-.040 (.528)	-.103 (.106)
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	-.048 (.457)	-.037 (.560)
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	.069 (.283)	.054 (.402)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 117 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยและกลุ่มอุปนิสัยกับ เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม (ต่อ)

อุปนิสัย	Correlation coefficient (Sig.)	
	เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	เกรดเฉลี่ยสะสม
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	-.049 (.449)	-.072 (.260)
ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง	.020 (.750)	-.006 (.919)

จากตารางที่ 117 พบว่า อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งทั้ง 7 ประการ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีความสัมพันธ์แบบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กับเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดและเกรดเฉลี่ยสะสม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved